

**Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
Facultatea de Drept**

**REZUMATUL
TEZEI DE DOCTORAT**

**Coordonator științific,
Prof. univ. Dr. Toader Tudorel**

**Doctorand,
Nechita (căs. Pușcă) Manuela Maria**

**RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII ȘI
IMPERATIVUL PRACTICII PENALE UNITARE**

**Iași
2026**

PLANUL TEZEI DE DOCTORAT

CAPITOLUL I – CONCEPTUL DE UNIFICARE A PRACTICII JUDICIARE

Secțiunea 1 – Importanța și rolul uniformizării practicii judiciare;

Secțiunea 2 – Cauzele structurale și funcționale ale practicii judiciare neunitare în România;

Secțiunea 3 – Mecanismele de unificare a practicii judiciare reglementate de în legislația națională;

Secțiunea 4 – Mijloacele administrative sau formale de unificare a practicii judiciare;

Secțiunea 5 – Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la unificarea practicii judiciare la nivel național.

CAPITOLUL al II-lea – RECURS ÎN INTERESUL LEGII – MECANISM DE UNIFICARE A PRACTICII JUDICIARE. NOȚIUNE. EVOLUȚIE. PERSPECTIVE.

Secțiunea 1 – Considerații introductive

Secțiunea 2 – Condițiile de admisibilitate. Aspecte procedurale

Secțiunea 3 – Efectele deciziilor pronunțate în recurs în interesul legii

Secțiunea 3 – Delimitări conceptuale

CAPITOLUL al III-lea – APLICABILITATEA DECIZIILOR PRONUNȚATE ÎN RECURS ÎN INTERESUL LEGII ÎN INTERPRETAREA DISPOZIȚIILOR CODULUI PENAL ANTERIOR

Secțiunea 1 - Decizii pronunțate în recurs în interesul legii în interpretarea dispozițiilor Codului penal anterior care nu își mențin aplicabilitatea în actuala reglementare

Secțiunea 2 - Decizii pronunțate în recurs în interesul legii în interpretarea dispozițiilor Codului penal anterior care își mențin aplicabilitatea și în actuala reglementare

Secțiunea 3 – Decizii obligatorii pronunțate în recurs în interesul legii în materia legilor speciale, anterioare Codului penal actual

Secțiunea 3 - Analiza punctuală a deciziilor de recurs în interesul legii pronunțate sub imperiul noilor coduri și reflecția acestora în practica judiciară.

CAPITOLUL al IV-lea DIMENSIUNEA CONSTITUȚIONALĂ A RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

Secțiunea 1 – Clasificarea deciziilor pronunțate de Curtea Constituțională a României

Secțiunea 2 – Efectele deciziilor Curții Constituționale

Secțiunea 3- Controlul de constituționalitate asupra unei dispoziții legale în interpretarea dată printr-o decizie pronunțată în recurs în interesul legii

CAPITOLUL al V-lea UNIFICAREA PRACTICII JUDICIARE ȘI ASIGURAREA PRINCIPIULUI SECURITĂȚII RAPORTURILOR JURIDICE ÎN LEGISLAȚIA PENALĂ A STATELOR UNIUNII EUROPENE

Concluzii și propuneri *de lege ferenda*

Bibliografie

RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII ȘI IMPERATIVUL PRACTICII PENALE UNITARE

Rezumatul tezei de doctorat

Nihil in lege intolerabilius est, eandem rem diverso jure censer

Nimic nu este mai intolerabil în lege decât

ca același lucru să fie judecat după o regulă diferită

Unificarea practicii judiciare reprezintă una dintre exigențele fundamentale ale statului de drept, întrucât aplicarea coerentă și previzibilă a normei juridice constituie premisa realizării efective a egalității în fața legii și a securității juridice. În absența unei jurisprudențe unitare, aceeași normă juridică poate genera soluții divergente pentru situații identice, afectând stabilitatea raporturilor juridice, generând incertitudine și diminuând încrederea justițiabilului în actul de justiție.

Fenomenul jurisprudenței divergente nu este specific doar sistemului juridic românesc, ci reprezintă un punct sensibil al oricărui sistem de drept. Chiar și în state, caracterizate printr-o tehnică legislativă riguroasă și o practică profesională unitară, pot apărea diferențe de interpretare atunci când norma juridică este ambiguă, lacunară sau excesiv de generală.

În România însă, aceste diferențe au cunoscut, în anumite perioade, o amploare semnificativă, depășind limitele unei variații interpretative firești. Practica a relevat existența unor soluții diferite pentru situații similare, uneori chiar la nivelul instanțelor de același grad, ceea ce a pus în discuție caracterul previzibil al legii și a generat un veritabil sentiment de arbitrar și insecuritate juridică în rândul justițiabililor.

În acest context, tema unificării practicii judiciare, analizată din perspectivă constituțională, se impune ca o direcție de cercetare necesară și actuală. Alegerea acestei teme nu este întâmplătoare, ci răspunde unei duble constatări: pe de o parte, mecanismele clasice de uniformizare consacrate de Codul de procedură penală nu reușesc întotdeauna să elimine divergențele de interpretare, iar pe de altă parte, rolul Curții Constituționale a României a devenit din ce în ce mai pronunțat, modificând raporturile dintre legislație, jurisprudență și principiul securității juridice.

Evoluțiile recente evidențiază că unificarea practicii judiciare nu mai poate fi privită ca o operațiune exclusiv tehnică, circumscrisă instrumentelor procesuale, ci ca o veritabilă valoare

constituțională, aflată în legătură directă cu principiile egalității în fața legii, securității juridice și protecției drepturilor fundamentale.

Pornind de la aceste coordonate, prezenta teză de doctorat își propune să analizeze mecanismele de unificare a practicii judiciare în materie penală, cu accent pe recursul în interesul legii, precum și modul în care acestea se corelează cu jurisprudența Curții Constituționale. Demersul este construit pe ideea că unificarea jurisprudenței nu mai poate fi redusă la o problemă de tehnică procesuală, ci trebuie înțeleasă ca o dimensiune a ordinii constituționale, aflată în strânsă legătură cu principiile securității juridice, egalității în fața legii și protecției drepturilor fundamentale.

Originalitatea cercetării rezidă, în primul rând, în reconfigurarea conceptului de „practică judiciară unitară”, care nu mai poate fi analizat exclusiv prin prisma instanțelor de judecată, ci presupune includerea rolului Curții Constituționale. În acest sens, deciziile de invalidare nu se limitează la eliminarea normelor neconstituționale, ci funcționează, în fapt, ca mecanisme de uniformizare *sui generis*, producând efecte erga omnes și impunând instanțelor o interpretare obligatorie.

În al doilea rând, noutatea demersului derivă din abordarea continuității istorice a mecanismelor de unificare, fiind evidențiată persistența relevanței unor recursuri în interesul legii pronunțate sub vechea reglementare, precum și dinamica relației dintre aceste dezlegări și intervențiile Curții Constituționale.

De asemenea, cercetarea integrează conceptul de securitate juridică în analiza unificării practicii judiciare, demonstrând că uniformizarea nu constituie un scop în sine, ci un instrument prin care statul garantează previzibilitatea normelor și stabilitatea raporturilor juridice, în consonanță cu exigențele jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Nu în ultimul rând, lucrarea se remarcă printr-o abordare metodologică interdisciplinară, care îmbină instrumente de drept penal, procesual penal și constituțional cu repere de drept comparat și teoria generală a dreptului, oferind astfel o perspectivă asupra fenomenului analizat.

Lucrarea este structurată în două mari părți, care reflectă atât dimensiunea procesual penală a unificării, cât și pe cea constituțională, relativ nouă și mult mai puțin explorată în doctrina românească.

În cadrul **Capitolului I** sunt analizate premisele teoretice ale unificării practicii judiciare, fiind clarificat conceptul și evidențiat rolul acesteia în cadrul sistemului juridic. Tot aici sunt

identificate cauzele care determină apariția practicii judiciare neunitare, între care ambiguitatea normelor juridice, caracterul lor general, modificările legislative frecvente și lipsa unor repere interpretative stabile ocupă un loc central.

Capitolul al II-lea este consacrat analizei mecanismelor de uniformizare existente la nivel național, atât cele de natură procesuală, cât și cele administrative. Se evidențiază că mecanismele administrative pot contribui la prevenirea divergențelor, însă nu dispun de forța juridică necesară pentru a le elimina în mod definitiv, fiind completate de mecanismele jurisdicționale.

Analiza este aprofundată prin examinarea recursului în interesul legii, ca principal mecanism de uniformizare a practicii judiciare, care asigură intervenția instanței supreme în vederea eliminării divergențelor de interpretare deja consolidate. Sunt examinate în mod sistematic noțiunea, evoluția și funcțiile acestuia, precum și condițiile de admisibilitate și procedura de soluționare, cu accent pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție în configurarea unei interpretări obligatorii a normei juridice.

Totodată, sunt evidențiate efectele deciziilor pronunțate în recurs în interesul legii, în special caracterul lor obligatoriu erga omnes în planul interpretării judiciare, precum și mecanismele prin care acestea contribuie la asigurarea unei practici unitare. Analiza vizează și delimitarea acestui instrument de alte mecanisme de uniformizare, precum hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, subliniindu-se diferențele de funcționalitate și de moment al intervenției.

În cadrul Capitolului al III-lea, am realizat o analiză aprofundată a măsurii în care deciziile pronunțate în recurs în interesul legii sub vechea reglementare își mai păstrează aplicabilitatea în prezent, în contextul transformărilor legislative generate de intrarea în vigoare a noilor Coduri. Demersul nu s-a limitat la o simplă enumerare a acestor decizii, ci a urmărit o evaluare critică a relevanței lor actuale, prin raportare la conținutul normativ în vigoare.

Astfel, am identificat atât situațiile în care dezlegările obligatorii își mențin valabilitatea, în măsura în care norma juridică interpretată a fost preluată, în esență, în noua reglementare, cât și ipotezele în care acestea nu mai pot fi valorificate, ca urmare a modificării sau abrogării textelor de lege care au constituit fundamentul interpretării.

Analiza evidențiază, în acest sens, caracterul profund dinamic al procesului de unificare a practicii judiciare, în care forța obligatorie a deciziilor pronunțate în recurs în interesul legii nu poate fi desprinsă de evoluția cadrului normativ. Aplicabilitatea acestor dezlegări nu este una

absolută, ci condiționată de menținerea identității sau a echivalenței de conținut a normei juridice analizate.

Capitolul al IV-lea, care constituie nucleul cercetării, este dedicat analizei dimensiunii constituționale a unificării practicii judiciare. Accentul este pus pe deciziile Curții Constituționale de invalidare, care au generat efecte directe asupra ordinii juridice, în sensul că acestea nu se limitează la eliminarea normelor contrare Constituției, ci determină o veritabilă reconfigurare a cadrului interpretativ aplicabil. Prin caracterul lor general obligatoriu și efectele erga omnes, aceste decizii depășesc funcția clasică de control de constituționalitate, devenind, în fapt, mecanisme de uniformizare *sui generis*, întrucât impun instanțelor o conduită interpretativă conformă exigențelor constituționale.

În acest context, intervenția Curții Constituționale contribuie la eliminarea interpretărilor divergente incompatibile cu Legea fundamentală și la stabilirea unor repere interpretative obligatorii, aplicabile întregului sistem judiciar. Totodată, aceste decizii au avut ca efect și o reșezare a raporturilor dintre Înalta Curte de Casație și Justiție și Curtea Constituțională, în sensul delimitării și, în același timp, al interdependenței competențelor celor două jurisdicții.

Astfel, dacă Înalta Curte realizează unificarea practicii judiciare prin mecanismele procesuale consacrate, Curtea Constituțională intervine pentru a garanta conformitatea interpretărilor cu exigențele constituționale, ceea ce conduce la configurarea unui veritabil dialog jurisdicțional. În această dinamică, deciziile de invalidare pot conduce la reconsiderarea unor dezlegări obligatorii anterioare, inclusiv a celor pronunțate în recurs în interesul legii, consolidând astfel rolul Curții Constituționale ca factor determinant în asigurarea unei practici judiciare unitare.

Analiza acestui demers este completată, printr-o perspectivă comparativă, în cadrul **Capitolului al V-lea**, care evidențiază particularitățile sistemului românesc în raport cu alte sisteme europene și oferă repere pentru evaluarea mecanismelor interne.

Metodologia cercetării este una interdisciplinară, bazată pe analiza normativă, jurisprudențială, comparativă și istorico-juridică, completată de o abordare critică. Demersul metodologic a urmărit nu doar identificarea și descrierea mecanismelor de unificare a practicii judiciare, ci și examinarea modului concret în care acestea funcționează în practică, prin raportare la evoluțiile legislative și la dinamica jurisprudențială.

Analiza jurisprudențială a ocupat un loc central, fiind valorificate deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în recursuri în interesul legii, coroborate cu deciziile Curții

Constituționale, în vederea surprinderii interacțiunii dintre cele două jurisdicții și a efectelor produse asupra unificării practicii judiciare. Totodată, metoda comparativă a permis identificarea unor repere relevante în alte sisteme de drept, evidențiind specificul modelului românesc.

Dimensiunea istorico-juridică a cercetării a facilitat înțelegerea evoluției mecanismelor de uniformizare, de la formele incipiente până la configurația actuală, iar abordarea critică a permis nu doar evaluarea limitelor acestora, ci și formularea unor propuneri de optimizare, în acord cu exigențele constituționale și europene.

În acest context, propunerile *de lege ferenda* formulate reflectă necesitatea unei regândiri a mecanismelor de unificare, în sensul adaptării acestora la realitățile constituționale actuale, astfel încât unitatea practicii judiciare să nu fie doar un obiectiv teoretic, ci o garanție efectivă a securității juridice.

În concluzie, lucrarea evidențiază că unificarea practicii judiciare nu mai poate fi concepută ca un simplu instrument tehnic, ci ca o veritabilă valoare constituțională, a cărei eficiență depinde de corelarea mecanismelor procesuale cu efectele deciziilor Curții Constituționale, într-un cadru în care dialogul dintre jurisdicția supremă și controlul de constituționalitate devine esențial pentru asigurarea coerenței, previzibilității și echității actului de justiție.

**THE APPEAL IN THE INTEREST OF THE LAW AND
THE IMPERATIVE OF A UNIFORM CRIMINAL JUDICIAL PRACTICE**

Summary of the Doctoral Thesis

Nihil in lege intolerabilius est, eandem rem diverso jure censi

The unification of judicial practice represents one of the fundamental requirements of the rule of law, as the coherent and predictable application of legal norms constitutes a prerequisite for the effective realization of equality before the law and legal certainty. In the absence of a consistent body of case law, the same legal provision may generate divergent solutions for identical situations, thereby affecting the stability of legal relationships, creating uncertainty, and diminishing public confidence in the administration of justice.

The phenomenon of divergent case law is not specific solely to the Romanian legal system, but rather constitutes a sensitive issue inherent in any legal system. Even in states characterized by rigorous legislative techniques and a uniform professional practice, differences in interpretation may arise when legal norms are ambiguous, lacunary, or excessively general.

In Romania, however, these differences have, in certain periods, reached a level that exceeded the limits of an ordinary interpretative variation. Judicial practice has revealed the existence of divergent solutions for similar situations, sometimes even at the level of courts of the same rank, which has called into question the predictability of the law and generated a genuine perception of arbitrariness and legal uncertainty among litigants.

In this context, the issue of the unification of judicial practice, examined from a constitutional perspective, emerges as a necessary and topical research direction. The choice of this topic is not incidental, but responds to a dual finding: on the one hand, that the classical mechanisms of harmonization provided by the Code of Criminal Procedure do not always succeed in eliminating interpretative divergences, and on the other hand, that the role of the Constitutional Court of Romania has become increasingly prominent, reshaping the relationship between legislation, case law, and the principle of legal certainty.

Recent developments demonstrate that the unification of judicial practice can no longer be regarded as a purely technical operation, confined to procedural instruments, but rather as a

genuine constitutional value, directly linked to the principles of equality before the law, legal certainty, and the protection of fundamental rights.

Against this background, the present doctoral thesis aims to analyze the mechanisms for the unification of judicial practice in criminal matters, with a particular focus on the appeal in the interest of the law, as well as the manner in which these mechanisms interact with the case law of the Constitutional Court. The research is grounded in the premise that the unification of case law can no longer be reduced to a matter of procedural technique, but must be understood as a dimension of the constitutional order, closely connected to the principles of legal certainty, equality before the law, and the protection of fundamental rights.

The originality of the research lies, first and foremost, in the reconfiguration of the concept of “uniform judicial practice,” which can no longer be analyzed exclusively through the prism of the courts, but must also encompass the role of the Constitutional Court. In this regard, decisions of invalidation do not merely eliminate unconstitutional provisions, but function, in practice, as *sui generis* mechanisms of unification, producing *erga omnes* effects and imposing a binding interpretation upon the courts.

Secondly, the novelty of the approach derives from the historical analysis of the continuity of unification mechanisms, highlighting the continued relevance of certain appeals in the interest of the law delivered under the former regulation, as well as the dynamic relationship between these binding interpretations and the interventions of the Constitutional Court.

Furthermore, the research integrates the concept of legal certainty into the analysis of the unification of judicial practice, demonstrating that uniformity is not an end in itself, but rather a means through which the State guarantees the predictability of legal norms and the stability of legal relations, in accordance with the requirements of the case law of the European Court of Human Rights.

Lastly, the thesis is distinguished by an interdisciplinary methodological approach, combining instruments of criminal law, criminal procedure, and constitutional law with elements of comparative law and general legal theory, thereby providing a comprehensive perspective on the phenomenon under analysis.

The thesis is structured into two main parts, reflecting both the procedural-criminal dimension of unification and its constitutional dimension, which is relatively new and far less explored in Romanian legal doctrine.

Chapter I examines the theoretical premises of the unification of judicial practice, clarifying the concept and highlighting its role within the legal system. It also identifies the causes of non-uniform judicial practice, including the ambiguity of legal norms, their general nature, frequent legislative changes, and the lack of stable interpretative benchmarks.

Chapter II is devoted to the analysis of the mechanisms of harmonization available at the national level, both procedural and administrative. It is shown that administrative mechanisms may contribute to the prevention of divergences, but lack the legal force necessary to eliminate them definitively, being complemented by jurisdictional mechanisms.

The analysis is further developed through the examination of the appeal in the interest of the law, as the primary mechanism for the unification of judicial practice, which ensures the intervention of the High Court of Cassation and Justice in order to eliminate already established interpretative divergences. The study systematically addresses its notion, evolution, and functions, as well as the conditions for admissibility and the procedure for adjudication, with particular emphasis on the role of the High Court in establishing a binding interpretation of legal norms.

At the same time, the effects of decisions delivered in appeals in the interest of the law are examined, especially their binding nature *erga omnes* in terms of judicial interpretation, as well as the mechanisms through which they contribute to ensuring uniform case law. The analysis also considers the distinction between this instrument and other mechanisms of harmonization, such as the preliminary ruling procedure for the resolution of legal questions, highlighting differences in function and timing.

Within Chapter III, an in-depth analysis is carried out regarding the extent to which decisions delivered in appeals in the interest of the law under the former legal framework continue to be applicable today, in the context of legislative changes brought about by the entry into force of the new Codes. The research does not merely provide a descriptive overview of these decisions, but offers a critical assessment of their current relevance, by reference to the applicable legal framework.

Accordingly, the analysis identifies both situations in which binding interpretations retain their validity, insofar as the interpreted legal provision has been substantially preserved in the new legislation, and situations in which they can no longer be relied upon, due to the amendment or repeal of the legal provisions underlying the interpretation.

This analysis highlights the profoundly dynamic nature of the process of unifying judicial practice, in which the binding force of decisions delivered in appeals in the interest of the law cannot be dissociated from the evolution of the legal framework. Their applicability is not absolute, but contingent upon the preservation of the identity or equivalence in substance of the legal norm interpreted.

Chapter IV, which constitutes the core of the research, is dedicated to the constitutional dimension of the unification of judicial practice. Particular emphasis is placed on the decisions of invalidation delivered by the Constitutional Court, which produce direct effects on the legal order. These decisions do not merely remove unconstitutional provisions, but also determine a genuine reconfiguration of the applicable interpretative framework. Through their generally binding nature and erga omnes effects, they transcend the classical function of constitutional review, becoming, in practice, sui generis mechanisms of unification, as they impose upon the courts an interpretative approach consistent with constitutional requirements.

In this context, the intervention of the Constitutional Court contributes to the elimination of divergent interpretations incompatible with the Constitution and to the establishment of binding interpretative benchmarks applicable throughout the judicial system. Moreover, these decisions have led to a rebalancing of the relationship between the High Court of Cassation and Justice and the Constitutional Court, in terms of both the delimitation and interdependence of their respective competences.

Thus, while the High Court ensures the unification of judicial practice through procedural mechanisms, the Constitutional Court guarantees the conformity of interpretations with constitutional requirements, leading to the emergence of a genuine judicial dialogue. Within this dynamic, decisions of invalidation may result in the reconsideration of prior binding interpretations, including those delivered in appeals in the interest of the law, thereby consolidating the role of the Constitutional Court as a key factor in ensuring uniform judicial practice.

This analysis is complemented, in Chapter V, by a comparative perspective, which highlights the particularities of the Romanian system in relation to other European systems and provides benchmarks for the evaluation of domestic mechanisms.

The research methodology is interdisciplinary, based on normative, jurisprudential, comparative, and historical-legal analysis, complemented by a critical approach. The methodological framework was aimed not only at identifying and describing the mechanisms of

unification, but also at examining how they operate in practice, in relation to legislative developments and the dynamics of case law.

Jurisprudential analysis occupies a central place, drawing upon decisions of the High Court of Cassation and Justice delivered in appeals in the interest of the law, correlated with decisions of the Constitutional Court, in order to capture the interaction between the two jurisdictions and their impact on the unification of judicial practice. At the same time, the comparative method enabled the identification of relevant benchmarks in other legal systems, highlighting the specific features of the Romanian model.

The historical-legal dimension facilitated an understanding of the evolution of unification mechanisms, from their early forms to their current configuration, while the critical approach allowed not only for the evaluation of their limitations, but also for the formulation of proposals for improvement, in line with constitutional and European requirements.

In this context, the *de lege ferenda* proposals put forward reflect the need to rethink the mechanisms of unification, in order to adapt them to current constitutional realities, so that the unity of judicial practice becomes not merely a theoretical objective, but an effective guarantee of legal certainty.

In conclusion, the thesis demonstrates that the unification of judicial practice can no longer be conceived as a purely technical instrument, but rather as a genuine constitutional value, whose effectiveness depends on the correlation between procedural mechanisms and the effects of decisions of the Constitutional Court, within a framework in which the dialogue between supreme jurisdiction and constitutional review becomes essential for ensuring the coherence, predictability, and fairness of the administration of justice.

Bibliografie:

I. Monografii, tratate, cursuri

1. M. Andreescu, A. N. Puran, *Drept procedural constituțional. Doctrină și jurisprudență*, Ed. C.H.Beck, București, 2024.
2. G. Bodoroncea, V. Cioclei, I. Kuglay, L. Lefterache, T. Manea, I. Nedelcu, F. M. Vasile, *C. pen., comentariu pe articole, Ediția 2 – revizuită și adăugită*, Ed. C.H.Beck, București, 2016.
3. S. Bogdan, D. A. Șerban, G. Zlati, *Noul Cod penal. Partea specială. Analize, explicații, comentarii. Perspectiva clujeană*, Ed. Universul Juridic, București, 2014.
4. S. Bogdan, D.A. Șerban, *Drept penal. Partea specială. Infrațiuni contra persoanei și contra înfăptuirii justiției*, Ediția a III-a, revăzută și adăugită, Ed. Universul juridic, 2022.
5. Al. Boroî, G. Negruț, *Drept procesual penal, Ediția a 4-a, Ed. Hamangiu, București, 2024.*
6. A. Boroî, M. Gorunescu, I.A. Barbu, B. Vîrjan, I. E. Nistor, *Dreptul penal al afacerilor*, ediția 7, Ed. C.H.Beck, consultată pe www.lege5.ro.
7. G. Boroî (coord.), *Noul Cod de procedură civilă. Comentariu pe articole*, Vol. I, art.1-526, Ed. Hamangiu, București, 2013.
8. V. Brutaru, *Recursul în casație în procedura penală română. Repere istorice. Actualitate*, Editura Hamangiu, 2021.
9. L.C.Carcia, *Mecanisme de unificare a practicii judiciare în procesul civil*, Ed. Universul Juridic, București, 2024.
10. V.M.Ciobanu, *Tratat teoretic și practic de procedură civilă*, vol. II, Ed. Național, București, 1997.
11. V. Cioclei, *Drept penal. Partea specială I, Infrațiuni contra persoanei și infrațiuni contra patrimoniului*, Ediția 10, Ed. CHBeck, București, 2025.
12. I. Deleanu, *Ficțiunile juridice*, Ed. All Beck, București, 2005.
13. I. Deleanu, *Noul Cod de procedură civilă. Comentariu pe articole*, vol.I, Ed. Universul Juridic, București, 2013.
14. I. Deleanu, *Tratat de procedură civilă*, vol.II, Ed. Universul juridic, București, 2013.
15. I. Deleanu, *Instituții și proceduri constituționale – în dreptul român și în dreptul comparat-*, Ed. C.H.Beck, București, 2006.

16. I. Deleanu, *Justiția constituțională*, Ed. Lumina Lex, București, 1995.
17. I. Deleanu, S. Deleanu, *Jurisprudența și revirimentul jurisprudențial. Eseu*, Ed. Universul Juridic, București, 2013.
18. V. Dobrinoiu, M. A. Hotca, M. Gorunescu, M. Dobrinoiu, I. Pascu, I. Chiș, C. Păun, N. Neagu, M. Constantin Sinescu- *Noul Cod penal comentat. Partea specială*. Ediția a III-a, revăzută și adăugită, Editura Universul Juridic, 2016.
19. V. Dobrinoiu, M.A.Hotca, *Noul cod penal comentat, vol.II, Partea specială*, Ed. Universul Juridic, București, 2012.
20. V. Dobrinoiu, N. Neagu, *Drept penal, Partea specială. Teorie și practică judiciară*, Ed. Wolters Kluwer, București, 2008.
21. I. Dogaru, C.D. Dănișor, Gh. Dănișor, *Teoria generală a dreptului*, Ed. Științifică, București, 1999.
22. C. Ene-Dinu, *Rolul practicii judecătorești în elaborarea dreptului*, Editura Universul Juridic, 2022.
23. C. Hamangiu, R. Hutschneker, G. Iuliu, *Recursul în casație și contenciosul administrativ, Comentariul legilor Curții de Casație și a contenciosului administrativ – după doctrină și jurisprudență*, Ed. Națională S. Ciornei, București, 1930.
24. M. A. Hotca, N. Neagu, C. Nedelcu, M. Dobrinoiu, M.C.Sinescu, L. D. Al-Kawadri, R. Slăvoiu, R. F. Geamănu, A. Hărățău, M. Gorunescu, *Noul Cod penal. Note. Corelații. Explicații. Ediția I*, Ed. C.H.Beck, 2014.
25. M. A. Hotca, D. Lupașcu, M. Damaschin, B. O. Jarka, *Practica judiciară neunitară comentată, Examen selectiv*, Ed. Universul Juridic, București, 2012.
26. B. Karoly, M.S.Costinescu, *Controlul de constituționalitate în România, Excepția de neconstituționalitate*, Ed. Hamangiu, București, 2020.
27. L. V. Lefterache, *Drept penal. Partea generală*, Ediția a 2-a, Editura Hamangiu, 2018.
28. L. V. Lefterache, I. Nedelcu, F. Vasile, *Jurisprudența instanței supreme în unificarea practicii judiciare (1969-2008)*, Editura Universul Juridic, București, 2008.
29. G. Mateuț, *Procedură penală, partea generală*, Ed. Universul juridic, București, 2019.
30. M. I. Mărculescu-Michinici, M. Dunea, *Drept penal. Partea generală. Curs teoretic în domeniul licenței (I)*, Ed. Hamangiu, 2017.
31. D.V.Mihăescu, *Recursul penal*, Editura Științifică, București, 1962.

32. C. Mitrache, C. Mitrache, *Drept penal român. Partea generală*, Ed. Universul Juridic, București, 2006.
33. I. Muraru, N.M.Vlădoiu, A. Muraru, S.G.Barbu, *Contencios constituțional*, Ed. Hamangiu, București, 2009.
34. T. Pop, *Drept procesual penal, vol. IV, Partea specială*, Ed. Tipografia Națională, Cluj, 1948, editată în 2019 de Universul juridic.
35. R. A. Popa, *Constante și noutăți în mecanismul de asigurare a unei practici judiciare unitare în materie penală*, în R.A.Popa, S. Diaconu, L. Ninu-Criștiu, M. Udriou, M.E. Livescu, A. Săvescu, N.C.Cantemir-Stoica, *Un deceniu de modernitate în aplicarea Codului penal și a Codului de procedură penală. Constante și perspective asupra procesului penal român în spațiul juridic european*, Ed. C.H.Beck, București, 2024.
36. V. Pușcașu, *Drept penal. Partea generală I, Curs universitar*, Ed. Universul juridic, București, 2020.
37. F. Streteanu, D. Nițu, *Drept penal. Partea generală. Curs universitar, vol.II*, Ed. Universul juridic, București, 2018.
38. F. Streteanu, D. Nițu, *Drept penal. Partea generală, vol.I*, Ed. Universul juridic, București, 2014.
39. F. Streteanu, *Concursul de infracțiuni*, Ed. Lumina Lex, București, 1999.
40. G. Theodoru, I.P.Chiș, *Tratat de drept procesual penal, Ed. Hamangiu, Ediția a 4-a*, București, 2020.
41. T. Toader, M. Safta, *Dialogul judecătorilor constituționali*, Ed. Universul Juridic, București, 2015.
42. T. Toader, I. M Michinici, A. Crișu-Ciocântă, M. Dunea, R. Răducanu, S. Rădulețu, *Noul Cod penal. Comentarii pe articole*, Editura Hamangiu, 2014.
43. T. Toader, M. Safta, *T. Toader, M. Safta, Contencios constituțional, Ediția a 3-a, revizuită și actualizată*, Ed. Hamangiu, București, 2025.
44. M. Udriou (coord.), *Codul de procedură penală, comentariu pe articole*, Ediția 3, Ed. C.H.Beck, București, 2017.
45. M. Udriou (coordonator), *Codul de procedură penală, Comentariu pe articole*, ediția a-3-a, Ed. C.H.Beck, București, 2020.

46. M. Udroi (coord.), *Codul de procedură penală, Comentariu pe articole, Ediția 4*, Ed. C.H.Beck, București, 2023.

47. M. Udroi, *Sinteze de procedură penală. Partea specială*. Ediția 4, vol. II, Ed. CHBeck, București, 2023.

48. N. Volonciu, A.S.Uzlău, *Noul Cod de procedură penală, comentat*, Ed. Hamangiu, București, 2014.

49. N. Volonciu, A.S.Uzlău (coord.), *Noul Cod de procedură penală comentat*, Ed. Hamangiu, București, 2024.

II. Articole, studii:

1. M. Andreescu, *Aspecte teoretice și de jurisprudență privind constituționalitatea recursului în interesul legii*, în Revista Dreptul nr.3/2014.

2. G. Antoniu, V. Papadopol, M. Popovici, B. Ștefănescu, *Îndrumările date de Plenul Tribunalului Suprem și noua legislație penală, Decizii de îndrumare din anii 1952-1968*.

3. R. T. Baban, A. C. Tatar, *Din nou despre decizii neconstituționale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție – Chestiuni problematice al deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.13/2017, pronunțată în recurs în interesul legii, referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 469 alin.(3) din Codul de procedură penală*, în Revista Dreptul nr.2 din 2021

4. V. Bărbățeanu, *Influența jurisprudenței Curții Constituționale asupra ansamblului normativ, cu privire specială la problema omisiunilor legislative*, din 26 aprilie 2012, în Revista Dreptul nr.5/2012

5. R. Bratu, *Recursul în interesul legii. Aspecte de drept comparat*, în Revista Pro Lege.

6. D. Călin, *Lipsa unei divergențe „profunde și persistente” a practicii judiciare a instanțelor naționale – decizia de inadmisibilitate în cauza Ioan Radu și alții împotriva României, decizia din 11 septembrie 2012*, pe site-ul www.hotararicedo.ro.

7. T. A. Chitimia, *Implicațiile Deciziei RIL X(10)/2005 asupra recidivei și asupra modalității de sancționare a concursului de infracțiuni în cazul grațierii antecondamnatorii*, în Revista AUBD Forum Juridic nr.3 din 2021.

8. D. Cimpoeru, *Actele jurisdicționale ale Curții Constituționale*, Ed. Wolters Kluwer, București, 2010
9. V.M. Ciobanu, *Avocatul Poporului, Curtea Constituțională, Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Justiției și noul Cod de procedură civilă*, în *Revista Română de drept privat* nr.6/2013.
10. V.M.Ciobanu, G. Boroii, M. Nicolae, *Modificările aduse Codului de procedură civilă prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 138/2000(II)*, în *Dreptul* nr.2/2001.
11. L. Coraș, *Considerații teoretice și practice referitoare la recidivă*, în *Revista Dreptul* nr.2 din 14 ianuarie 2015.
12. C. Corbu, *Cuvânt înainte* în *Revista Română de Jurisprudență* nr.1/2020.
13. L. Criștiu-Ninu, *Considerații privind modificările aduse infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale*, publicată în *Revista Universului Juridic Premium*, revistă on-line.
14. D. C. Dănișor, S. Drăghici, *Comentariul Deciziei Curții Constituționale nr. 148 din 21 februarie 2007*, *Revista de Drept Public* nr. 2/2007, Ed. C.H. Beck, București.
15. H. Diaconescu, *Discuții privind neconstituționalitatea instituirii caracterului obligatoriu pentru instanțele judecătorești al dezlegărilor date problemelor de drept prin deciziile emise de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile Unite în recursul în interesul legii*, în *Revista Dreptul* nr.12/2006.
16. I. Deleanu, *Considerații generale și unele observații cu privire la Proiectul Codului de procedură civilă*, în *Revista Română de drept privat* nr.2/2009.
17. I. Deleanu, *Dialogul judecătorilor*, în *RRDJ* nr. 1/2012.
18. G. Gîrleșteanu, *Tipologia deciziilor Curții Constituționale române*, din 08 noiembrie 2023, în *Revista Juridic Premium* nr. 11/2023.
19. D. Ghiță, *Recurs în interesul legii. Calitatea colegiilor de conducere ale curților de apel. Practică neunitară evidențiată exclusiv prin hotărâri pronunțate de instanțele din raza unei curți de apel*, în *Revista Pandectele Române*, nr.2 din 28 februarie 2011.
20. M. Hotca, *Este jurisprudența izvor de drept în sistemul de drept român?*, *Revista Universul Juridic Premium*, nr. 6 din 09 iunie 2017.
21. I. Ionescu, *Codul de procedură penală maghiar*, în *Revista de Drept penal*, Anul VII nr.4, octombrie-decembrie, Ed. București, 2000.

22. C. Kaufman, S. Rădulețu, *Dreptul la un proces echitabil. Rolul unificator al instanței supreme. Incertitudine jurisprudențială determinată de incoerența practicii acestei instanțe. Neîndeplinirea condițiilor unui reviriment jurisprudențial. Încălcarea art.6 paragraf 1 din Convenție prin nesocotirea principiului securității juridice*, în Revista Română de Jurisprudență nr.2/2009.

23. C. Krupenschi, *Evoluția jurisprudențială în materia controlului de constituționalitate asupra unei dispoziții legale în interpretarea dată printr-o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii*, consultată pe www.ccr.ro.

24. V. Marin, *Studii de drept european și de drept românesc*, în Revista Universul Juridic, din 01 octombrie 2023.

25. A. G. Mocan, I.Lazăr, *Aprecieri legate de modalitatea de gestionare a instrumentelor jurisdicționale destinate asigurării unei corecte interpretări judiciare a legii și a consecvenței aplicării acesteia*, din 21 august 2024, în Revista Dreptul nr.8/2024.

26. R. Motica, *Puterea judecătorească - o veritabilă a treia putere în stat?*, în Revista Dreptul nr.8/2019.

27. A. Neagu, *Recursul în interesul legii reglementat de dispozițiile art.329 din Codul de procedură civilă reprezintă o cale eficientă de unificare a practicii judiciare naționale – cauza Albu și alții împotriva României*, consultată pe www.hotararicedo.ro.

28. M. Nicolae, *Recursul în interesul legii și dezlegarea, în prealabil, a unei chestiuni de drept noi de către Înalta Curte de Casație și Justiție în lumina Noului Cod de procedură civilă*, Revista Dreptul nr.2/2014.

29. I. Predescu, M. Safta, *Principiul securității juridice, fundament al statului de drept. Repere jurisprudențiale*, pe site-ul www.ccr.ro.

30. R. Popa, T. Manea, *Aplicabilitatea deciziilor pronunțate de instanța supremă în recurs în interesul legii în materia infracțiunilor contra persoanei, în contextul normelor noului Cod penal*, în Revista Română de Jurisprudență nr.4 din 2013.

31. A.M. Puiu, A. Nicolae, *Judecători stagiaři. Drepturi salariale. Practică neunitară*, în Pandectele Române nr.1/2008.

32. I. Ristea, *Considerații de doctrină și jurisprudență privind asigurarea unei practici judiciare unitare în materie penală, 27 mai 2019*, în Revista Universul Juridic Premium, nr.5/2019.

33. C. Rotaru, *Relevanța penală a emiterii unor cecuri fără acoperire în cont și evoluția încadrării juridice a unei astfel de fapte sub regimul vechiului și noului Cod penal*, publicată în în Universul Juridic Premium, nr.1 din 03 ianuarie 2024.

34. M. Safta, K. Benke, *Obligativitatea considerentelor deciziilor Curții Constituționale*, în Revista Dreptul 9/2010.

35. M. Safta, M.Mazilu-Babel, *Efectele în timp ale deciziilor curților constituționale*, consultată pe www.juridice.ro.

36. B. Selejan-Guțan, *Jurisconsulți. Profesia de avocat. Acces fără examen. Interpretarea legii de organizare și exercitare a profesiei. Divergențe jurisprudențiale. Arbitrariu. Principiul securității juridice. Dreptul la un proces echitabil*, în Pandectele Române nr.7/2009.

37. E.S. Tănăsescu, *Insulta și calomnia. Dezincriminare. Demnitate umană. Protecția valorilor constituționale. Abrogare parțială. Vid legislativ. Competența Curții Constituționale. Efectele deciziilor Curții Constituționale*, în Curierul Judiciar nr.4/2007.

38. T. Toader, M.Safta, *Rolul deciziilor interpretative în procesul de constituționalizare a dreptului*, în Revista Dreptul nr.9/2014.

39. T. Toader, M. Safta, *Evoluția dreptului penal prin jurisprudența Curții Constituționale*, în Revista Studii și Cercetări juridice, nr.2/2019.

40. G. Zlati, *Curtea Constituțională. Despre efectele în timp ale deciziilor obligatorii erga omnes în general și despre deciziile interpretative în particular* (I), din data de 04 ianuarie 2017, în Revista Penalmente relevant.

41. Milica Vesovic, *Comparative study (analysis) of mechanisms for case law harmonisation in selected member states of the Council of Europe*, consultat pe <http://horizontal-facility-eu.coe.int>

42. Culegere de decizii ale Tribunalul Suprem pe anul 1960, Editura Științifică, București, 1961.

43. Culegere de decizii ale Tribunalului Suprem pe anul 1970, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1971.

III. Acte normative de bază

1. Legii nr.24 din 27 martie 2000, privind normele de tehnică legislativă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

2. Legea nr.21 din 18 ianuarie 1999 privind prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 18 din 21 ianuarie 1999.
3. O.U.G. nr. 237 din 24 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 29 noiembrie 2000.
4. Legea nr. 656 din 21 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002.
5. O.U.G. nr. 40 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 30 iunie 2016.
6. Legea nr. 125 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.415 din 6 iunie 2017.
7. Legea nr. 169 din 14 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 18 iulie 2017.
8. Legea nr. 240 din 19 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1028 din 20 decembrie 2019.
9. O.U.G. nr.13 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 1 februarie 2017.
10. O.U.G. nr. 14 din 18 august 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2017.
11. Legea nr. 200 din 05 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 6 iulie 2023.
12. Legea nr. 304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, abrogată prin Legea nr.304/2022.
13. Legea nr.304 din 15 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1104 din 16 noiembrie 2022.
14. Legea nr.135 din 01 iulie 2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010.
15. Legea nr.241 din 15 iulie 2005, pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005.
16. O.U.G. nr. 195 din 12 decembrie 2002, privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006.

17. Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, din 22 decembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.254 bis din 27 decembrie 2022, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3.243 din 22 decembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1254 din 27 decembrie 2022.

18. Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, din 14 martie 2023 publicat în Monitorul Oficial nr. 274 din 3 aprilie 2023, aprobat prin Hotărârea nr. 20 din 14 martie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 3 aprilie 2023.

19. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 326/49 din 26 octombrie 2012.

20. Expunerea de motive a Legii nr.284/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 956 din 23 octombrie 2023.

21. Constituția României, publicată în Monitorul Oficial nr.233 din 21 noiembrie 1991 și republicată în Monitorul Oficial nr.767 din 31 octombrie 2003.

22. Legea nr.281 din 24 iunie 2003, privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 01 iulie 2003.

23. Legea din 30 iunie 1905, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 72 din 1 iulie 1905, a fost înființată Secția a III-a, pentru contenciosul administrativ și comercial.

24. Legea din 12 ianuarie 1861, publicată în Monitorul Oficial al Țării Românești nr. 18 din 24 ianuarie 1861, la București, și în Monitorul Oficial al Moldovei nr. 88 din 23 ianuarie 1861, la Iași.

25. Legea nr. 144 din 19 decembrie 1925, promulgată prin Decretul nr.3750 din 19 decembrie 1925 și publicată în Monitorul Oficial al României nr. 282 din 20 decembrie 1925.

26. Legea nr. 345 data de 29 decembrie 1947, publicată în Monitorul Oficial nr. 299 bis din 29 decembrie 1947.

27. Decretul nr.132 din 1 aprilie 1949, publicat în Buletinul Oficial nr. 15 din 2 aprilie 1949.

28. Legea nr. 5 din 3 iunie 1952, publicată în Buletinul Oficial nr. 31 din 19 iunie 1952.

29. Legea nr.58 din 26 decembrie 1968, publicată în Buletinul Oficial al R.S.R., Partea I, nr. 169 din 27 decembrie 1968.

30. Legea nr. 136/1995 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.303 din 30 decembrie 1995.

31. Legea nr. 132 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 431 din 12 iunie 2017.

32. Legea nr. 310 din 17 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1074 din 18 decembrie 2018.

33. Legea nr.217 din 10 iulie 2023, pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002are la bază publicarea din Monitorul Oficial, Partea I nr. 634 din 11 iulie 2023.

34. Legea nr. 269 din 30 octombrie 2024, pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1089 din 31 octombrie 2024.

35. Legea nr. 678 din 21 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001.

36. Legea nr. 300 din 02 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.622 din 19 iulie 2006.

37. Legea nr.78 din 8 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.219 din 18 mai 2000.

38. Legea nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003.

39. Legea nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 601 din 12 iulie 2006.

40. Legea nr.59 din 01 mai 1934 privind cecul, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.100 din 01 mai 1934.

41. Legea nr. 104 din 22 septembrie 1992 pentru modificarea și completarea Codului penal, a Codului de procedura penală și a altor legi, precum și pentru abrogarea Legii nr. 59/1968 și a Decretului nr. 218/1977, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 1 octombrie 1992.

42. Legea nr. 254 din 19 iulie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013.

43. Legea nr. 141 din 24 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 01 august 1997, în vigoare de la 30 septembrie 1997 până la 17 iunie 2006, fiind abrogată prin Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal.

44. Legea nr.86 din 10 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.350 din 19 aprilie 2006.

45. Legea nr. 241 din 15 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005.

46. Legea nr.126 din 10 mai 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 13 mai 2024.

Jurisprudență

- Decizii ale Curții Constituționale

1. Decizia nr.242 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 503 din 12 iunie 2020.

2. Decizia nr.536 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.482 din 7 iulie 2011.

3. Decizia nr. 665 din 5 iulie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 10 august 2007.

4. Decizia nr. 404 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 10 ianuarie 2017.

5. Decizia nr. 5 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 31 ianuarie 2007.

6. Decizia nr.141 din 13 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.508 din 17 octombrie 2000.

7. Decizia nr. 595 din 01 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.876 din 24 noiembrie 2015.

8. Decizia nr. 207 din 30 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.521 din 05 iulie 2017.

9. Decizia nr. 97 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 406 din 23 mai 2019.

10. Decizia nr. 99 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 422 din 29 mai 2019.
11. Decizia nr. 139 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 20 ianuarie 1997.
12. Decizia nr. 256 din 17 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 2 aprilie 1998.
13. Decizia nr. 1.346 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 12 ianuarie 2011.
14. Decizia nr.540 din 12 iulie 2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 841 din 24 octombrie 2016.
15. Decizia nr.78 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.273 din 14 aprilie 2014.
16. Decizia nr.265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.372 din 20 mai 2014.
17. Decizia nr.518 din 6 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 26 septembrie 2017.
18. Decizia nr. 1470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.853 din 2 decembrie 2011.
19. Decizia Curții Constituționale nr.712 din 5 noiembrie 2019, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 52 din 27 ianuarie 2020
20. Decizia nr. 63 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.201 din 6 martie 2018.
21. Decizia nr.302 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017.
22. Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010.
23. Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011.
24. Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012.

25. Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013.
26. Decizia nr.453 din 16 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.374 din 16 mai 2008.
27. Decizia nr.189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006.
28. Decizia nr.363 din 07 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015.
29. Decizia nr.297 din 26 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 25 iunie 2018.
30. Decizia nr. 146 din 28 ianuarie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală
31. Decizia nr.385 din 4 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 949 din 20 octombrie 2023.
32. Decizia nr. 368 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017.
33. Decizia nr.854 din 26 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. nr. 196 din 26 februarie 2021.
34. Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.482 din 07 iulie 2011.
35. Decizia nr. 265 din 04 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014.
36. Decizia nr.405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.517 din 8 iulie 2016.
37. Decizia nr.44 din 21 noiembrie 2016, publicată în în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.305 din 21 aprilie 2016.
38. Decizia nr.669 din 3 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 16 iulie 2025.
39. Decizia nr. 479 din 17 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.122 din 11 februarie 2025.

40. Decizia nr.83 din 14 februarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.418 din 08 mai 2024.
41. Decizia nr.78 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României nr.273 din 14 aprilie 2014.
42. Decizia nr. 224 din 4 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 09 iunie 2017.
43. Decizia nr.50 din 18 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.328 din 11 aprilie 2025.
44. Decizia nr. 498 din 13 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 03 ianuarie 2022.
45. Decizia nr. 149 din 14 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 13 iunie 2019.
46. Decizia nr.330 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 572 din 28 iulie 2016.
47. Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 841 din 24 octombrie 2016.
48. Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.1000 din 18 decembrie 2017.
49. Decizia nr.423 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 841 din 24 octombrie 2016.
50. Decizia nr.454 din 24 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 655 din 24 iulie 2020.
51. Decizia nr.699 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 315 din 03 mai 2017.
52. Decizia nr. 517 din 06 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 879 din 08 noiembrie 2017.
53. Decizia nr. 591 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 861 din 19 noiembrie 2015.
54. Decizia nr. 1014 din 08 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 29 noiembrie 2007.

55. Decizia nr.93 din 11 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.444 din 8 septembrie 2000.
56. Decizia nr. 22 din 17 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 5 ianuarie 2023.
57. Decizia nr.1014/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.816 din 29 noiembrie 2007.
58. Decizia nr. 928/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.706 din 17 octombrie 2008.
59. Decizia nr. 221/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.270 din 26 aprilie 2010.
60. Decizia nr. 221/2010, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 270 din 26 aprilie 2010.
61. Decizia nr.93/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 8 septembrie 2000.
62. Decizia nr. 28 din 9 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 15 ianuarie 2021.
63. Decizia nr.206/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.350 din 13 iunie 2013.
64. Decizia nr.542 din 14 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.707 din 21.09.2015.
65. Decizia nr. 44 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.305 din 21 aprilie 2016.
66. Decizia nr.368 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.566 din 17 iulie 2017.
67. Decizia nr.590 din data de 8 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.1019 din 18 decembrie 2019.
68. Decizia nr. 51 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 204 din 13 martie 2020.
69. Decizia nr. 700 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 269 din 18 aprilie 2017.
70. Decizia nr. 874 din 15 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 7 martie 2016.

71. Decizia nr. 555 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 170 din 22 februarie 2018.

72. Decizia Curții Constituționale nr.712 din 5 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 52 din 27 ianuarie 2020.

73. Decizia nr. 832 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 22 aprilie 2020.

74. Deciziei nr. 176 din 24 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.451 din 5 mai 2022, consultată pe www.ccr.ro.

75. Deciziei nr. 176 din 2022, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 989 din 31 octombrie 2023.

76. Decizia nr.625 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 28 ianuarie 2021.

77. Decizia nr. 256 din 25 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 18 iulie 2017.

78. Decizia nr. 461 din iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 25 noiembrie 2016.

79. Decizia nr. 142 din 12 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 468 din 03 iunie 2020.

80. Decizia nr. 169 din 2 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.151 din 12 aprilie 2000.

- **Decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție**

Compl. RIL

1. Decizia nr.24 din 16 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 772 din 14 noiembrie 2007.

2. Decizia nr. 42 din data de 13 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 31 martie 2009.

3. Decizia nr.9 din 24 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 09 februarie 2006.

4. Decizia nr. 12 din 18 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 22 decembrie 2008.
5. Decizia nr. 4 din 21 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 868 din 22 decembrie 2008.
6. Decizia nr.37 din data de 22 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 martie 2009.
7. Decizia nr. 20 din 10 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 334 din 20 mai 2009.
8. Decizia nr.74 din 5 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 18 iulie 2008.
9. Decizia nr.75 din 5 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 545 din 18 iulie 2008.
10. Decizia nr.51 din 04 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 769 din 13 noiembrie 2007.
11. Decizia nr.10 din 24 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 123 din 09 februarie 2006.
12. Decizia nr.18 din 19 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 542 din 17 iulie 2008.
13. Decizia nr. 1 din data de 20 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 11 aprilie 2025.
14. Decizia nr.13 din 19 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 818 din 11 septembrie 2023.
15. Decizia nr.15 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1058 din 22 octombrie 2024.
16. Decizia nr. 29 din 12 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 925 din 27 decembrie 2011.
17. Decizia nr. 9 din 07 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 976 din 13 octombrie 2021.
18. Decizia nr. 11 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 13 iulie 2016.

19. Decizia nr.13 din 3 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 735 din 13 septembrie 2017;
20. Decizia în interesul legii nr. XLIX (49) din 4 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 15 noiembrie 2007.
21. Decizia nr.7 din 16 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 6 aprilie 2015.
22. Decizia nr.3 din 19 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 2 martie 2015.
23. Decizia nr. 8 din 18 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României nr.416 din 14 iunie 2011.
24. Decizia de îndrumare nr. 4/1970 a Plenului Tribunalului Suprem.
25. Decizia nr. 17 din 11 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1000 din 27 noiembrie 2018.
26. Decizia nr. 38 din 17 iunie 2024, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 951 din 23 septembrie 2024.
27. Decizia nr. III din 23.05.2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 867 din 27 septembrie 2005.
28. Decizia nr.2 din 23.05.2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 867 din 27 septembrie 2005
29. Decizia nr.I din 15 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 81 din 01 februarie 2008.
30. Deciziei nr.26 din 12 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficia al României, Partea I nr.284 din 30 aprilie 2010.
31. Decizia nr.2 din 23.05.2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 867 din 27 septembrie 2005
32. Decizia nr.I din 15 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 81 din 01 februarie 2008.
33. Deciziei nr.26 din 12 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficia al României, Partea I nr.284 din 30 aprilie 2010.
34. Decizia nr. 26 din 12 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 30 aprilie 2010.

35. Decizia nr.XVI (16) din 19 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.542 din 17 iulie 2008.
36. Decizia nr. XIX din 19 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 503 din 3 iulie 2008.
37. Decizia nr. XIX din 19 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 503 din 3 iulie 2008
38. Decizia nr.XXXI din 16 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 772 din 14 noiembrie 2007
39. Decizia nr.49 din 04 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 775 din 15 noiembrie 2007
40. Decizia nr. 1 din 21 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 817 din 5 decembrie 2008
41. Decizia nr.59 din 24 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.274 din 07 aprilie 2008.
42. Decizia nr. 25 din 12 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 291 din 04 mai 2010.
43. Decizia nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 12 februarie 2007.
44. Decizia nr. 614 din 21 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 3 noiembrie 2006.
45. Decizia nr. 103 din 9 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 23 martie 2004.
46. Decizia nr.145 din 14 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.665 din 16 decembrie 2000.
47. Decizia nr.766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.549 din 3 august 2011.
48. Decizia nr. 362 din 12 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 28 februarie 2003.
49. Decizia nr.V (5) din 20 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 492 din 07 iunie 2006.

50. Decizia nr.6 din 17 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 691 din 03 august 2020.

51. Decizia nr.7 din 29 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.559 din 21 iulie 2023.

52. Decizia nr. 15 din 18 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 989 din 31 octombrie 2023.

53. Decizia nr.35 din data de 22 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 158 din 13 martie 2009.

54. Decizia nr.2 din 21 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 19 decembrie 2008.

55. Decizia nr.XIX din 12 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.6 din 04 ianuarie 2007.

56. Decizia nr.XIV din 22 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 6 din 04 ianuarie 2007.

57. Decizia nr.8 din 21 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 22 decembrie 2008.

58. Decizia nr. 2 din 15 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 22 iunie 2010.

59. Decizia nr. 16 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.773 din 24 septembrie 2019.

60. Decizia nr. 6 din 26 mai 2014 și Decizia nr. 7 din 26 mai 2014, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 26 iunie 2014.

61. Decizia nr. 10 din 11 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 din 25 iunie 2015.

62. Decizia nr. 11 din 19 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 751 din 26 octombrie 2011.

63. Decizia nr. 1 din 16 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 210 din 29 martie 2012.

64. Decizia nr.7 din 29 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 21 iulie 2023.

65. Decizia nr.17 din 13 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 514 din 18 mai 2021.
66. Deciziei nr. 22 din 14 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1208 din 10 decembrie 2020.
67. Decizia nr.6 din 16 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 492 din 30 iunie 2016.
68. Decizia nr. 24 din 9 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 152 din 20 februarie 2025.
69. Decizia nr. 5 din 15 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 27 iunie 2023.
70. Decizia nr. 5 din 15 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 27 iunie 2023.
71. Decizia nr.19 din 14 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1192 din 08 decembrie 2020.
72. Decizia nr.19 din 15 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.1055 din 13 decembrie 2018.
73. Decizia nr.24 din 26 noiembrie 2018, publicată În Monitorul Oficial al României, nr. 46 din 17 ianuarie 2019.
74. Decizia nr.10 din 6 aprilie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 611 din 13 iulie 2020.
75. Decizia nr.28 din 11 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 04 februarie 2020.
76. Decizia nr.25 din 11 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.86 din 06 februarie 2020,.
77. Decizia nr.3 din 11 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 11 aprilie 2019,
78. Decizia 23 din 6 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 23 ianuarie 2018.
79. Decizia nr. 186 din 18 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 16 mai 2000

80. Decizia 23 din 6 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 23 ianuarie 2018.

81. Decizia nr. 29 din 16 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 925 din 27 decembrie 2011.

82. Decizia nr. 28 din 11 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.79 din 04 februarie 2020.

83. Decizia nr. din 10 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 866 din 22 decembrie 2008.

Compl. D.C.D.

84. Decizia nr. 49 din 9 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 737 din 28 iulie 2021.

85. Decizia nr. 22 din 9 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 6 octombrie 2020.

86. Decizia nr.27 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 919 din 11 decembrie 2015.

87. Decizia nr. 40 din 15 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 605 din 03 iulie 2023.

88. Decizia nr. 1 din 19 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 197 din 25 martie 2015.

89. Decizia nr. 82 din 19 decembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 104 din 07 februarie 2023.

90. Decizia nr. 43 din 29 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 14 iulie 2023.

91. Decizia nr. 10 din 19 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 740 din 11 august 2023.

92. Decizia nr. 68 din 3 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 99 din 29 ianuarie 2021.

93. Decizia nr. 4 din 4 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 244 din 09 aprilie 2015.

94. Prin Decizia nr.78 din 03 martie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 28 aprilie 2025.

Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală

95. Decizia nr. 4013 din 30 iunie 2005, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală.

96. Decizia nr. 300/RC din 15 mai 2024 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală.

97. Decizia nr. 263/RC din 23 aprilie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală.

98. Decizia nr. 74/RC din 13 februarie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală.

99. Decizia nr. 867/RC din 19 decembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală.

100. Decizia nr. 146 din 28 ianuarie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală.

101. Decizia nr. 118/2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală.

102. Decizia nr.2790 din 10 octombrie 2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală.

103. Decizia nr.1490 din 23 aprilie 2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală.

104. Decizia nr. 907 din data de 21 februarie 2003 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală.

105. Decizia nr.1173/A din 08 noiembrie 2019, pronunțată de Curtea de Apel Bacău, Secția Penală, nepublicată.

106. Decizia nr.3507 din 04 iulie 2002, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală.

- **Decizii ale Curții Europene a Drepturilor Omului**

1. Hotărârea din 07 februarie 2008, definitivă la data de 07 mai 2008 în *Cauza Beian contra României*, (cererea nr.4113/03), publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 616 din 21 august 2008.
2. Hotărârea din 9 decembrie 2008 în *Cauza Viașu împotriva României*, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 361 din 29 mai 2009.
3. Hotărârea din 26 aprilie 1979 în *Cauza Sunday Times c. Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*.
4. Hotărârea din 20 mai 1999 în *Cauza Rekveny contra Ungariei* (cererea nr. 25390/94).
5. Hotărârea din 30 noiembrie 2000 în *Cauza Rotaru contra României* (cererea nr. 29683/02).
6. Hotărârea din 25 aprilie 2005 în *Cauza Damman împotriva Elveției* (cererea nr. [77551/01](#))
7. Hotărârea din 28 octombrie 1999, în *Cauzele reunite Zielinski și Pradal, Gonzales și alții împotriva Franței* (cererile 24846/94, 34165/96, 34173/96)
8. Hotărârea din 31 mai 2005, în *Cauza Vetter c. Franței* (cererea nr. 59842/00).
9. Hotărârea din 31 august 2000 în *Cauza Brumărescu împotriva României*, publicată în Monitorul Oficial, nr.414 din 31 august 2000.
10. Hotărârea din 23 februarie 2012, în *Cauza Creangă împotriva României*, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 613 din 27 august 2012.
11. Hotărârea din 24 martie 2009, în *Cauza Tudor Tudor contra României*, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 778 din 13 noiembrie 2009.
12. Hotărârea din 2 noiembrie 2010, în *Cauza Ștefănică contra României*, publicată în Monitorul Oficial nr.175 din 11 martie 2011.
13. Hotărârea din 1 decembrie 2005, în *Cauza Păduraru contra României*, publicată în Monitorul Oficial nr.514 din 14 iunie 2006.
14. Hotărârea din 27 ianuarie 2009, în *Cauza Ștefan și Ștef contra României*, publicată pe [www.csm1909.ro](#) la data de 27 aprilie 2009.
15. Hotărârea din 10 mai 2012, în *Cauza Albu și alții contra României*, publicată pe [www.csm1909.ro](#) la data de 17 septembrie 2008.
16. Decizia de inadmisibilitate din 2 octombrie 2012 în *Cauza Tivodar contra României*, cererea nr.43502/04.

17. Decizia de inadmisibilitate din 9 aprilie 2013, în *Cauza David David contra României* (cerere nr. 128/04), publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 720 din 12 octombrie 2011.

18. Decizia de inadmisibilitate din 13 noiembrie 2012, în *Cauza Constantin Lucian Tunaru împotriva României*, (cerere nr. 66381/09).

19. Decizia de inadmisibilitate din 9 aprilie 2013 în *Cauzele conexe Eugen Iorga împotriva României și Ioan Moldovan împotriva României*, (cererea nr. 26608/09).

20. Decizia de inadmisibilitate din 3 decembrie 2013 în *Cauza Agneta Majtenyi și Ildiko Majtenyi împotriva României* (cererea nr. 28285/05).

21. Decizia Marii Camere din 29 noiembrie 2016 în *Cauza Parohia Greco-Catolică Lupeni contra României*.

22. Hotărârea din 22 octombrie 2002, pronunțată în *Cauza Curuțiu împotriva României* (cererea nr. 29769/96).

23. Hotărârea din 26 noiembrie 2002, pronunțată în *Cauza Moșteanu și alții împotriva României*, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.710 din 18 august 2006.

24. Hotărârea din 18 februarie 1991, în *Cauza Moustaquim împotriva Belgiei*, din 18 februarie 1991 (cererea nr. 12313/86).

25. Hotărârea din 7 octombrie 1986, în *Cauza Berrehab împotriva Olandei*, din 07 octombrie 1986 (cererea nr. 10730/84).

IV. Resurse online:

1. www.ceeol.com;
2. www.hudoc.echr.coe.int;
3. www.lege5.ro;
4. www.sintact.ro;
5. www.cdep.ro;
6. www.legislație-just.ro;
7. www.ccr.ro;
8. www.eur-lex.europa.eu;
9. www.ier.gov.ro;
10. www.csm1909.ro;

11. www.hotararicedo.ro;
12. www.justitie.belgium.be;
13. www.domstol.se;
14. www.domstol.dk;
15. www.e-justice.europa.eu;
16. www.lrkt.lt;
17. www.bverwg.de;
18. www.rechtspraak.nl;
19. www.courdecassation.fr;
20. www.coe.int;
21. www.trybunal.gov.pl;
22. www.justiz.gv.at;
23. www.horizontal-facility-eu.coe.int;
24. www.heinonline.org;